



Redaktion  
Købmægade 22, St.  
aften 7-11 og 3-7.  
Telefon  
Nr. 5370.



Ekspedition  
Købmægade 38, 1  
aften 8-8.  
Telefon 5371.  
Distribution  
Købmægade 22.

# Folkets Avis

Nr. 4408

lidgaard hver Dag.

2 Øre. → Redaktør: Emil Rex. ← 2 Øre.

Mandag 18. April. 1910.

## Den afslørede Roverhævding.

**Forfatteren Karl Mays  
forunderligste Eventyr. —  
Alle de andre er opdigtede  
og tyvtaalne.**



Procesjen mod den beremte nu 68-årige Forfatter Karl May har vælt voldsomt Rover i Tyskland. Den Mand, der har afsløret ham, er Sekretær for Berlins Tagforening Leibus. Han har i Reitzen berjist følgende:

Karl May slulde i sine unge Dage være Læger. Paa Seminariet hjalp han som en Ravn, men han forlod at dölle sig mod Misianie. Fra en af Kammeraterne havde han imidlertid sjaalet et Guldrør og fra en anden en soldbeslaet Merklumsbipe. Disse to Throfotter forarrede han sin Fader, og da denne noget efterstilte Besøg i den By, hvor Seminariet låa, jor at hilse paa Sonnen havde han Biben med.

Da han kom til Pensionatet, hvor Sonnen boede, var denne ikke hjemme; derimod trøf dem gamle, der stolt tog paa sin Bib, nogle af hans Kammerater og blandt dem Vibens rette Ejemand. Han lod som ingen Ding, men spurgte lort efter den gamle, hvad Klosten var. Saa trøf gamle Mah Guldrøret frem og fortalte, at baade det og Biben var Gaver fra hans fare Son; nu var alle klar over, hvem der var Ophobsmanden til de mange Thverier.

Karl May fulgte Par Aars Gang, fæststraf, og efter Aftioningen tog han for Alvor fat paa Forbryderhaandværelset. Han hjalp og røvede, til

han paau som i Tugthuset. Det dampede ikke hans Mod; han tog igen, og da han havde udført et Stor Jubeloppe, flygdede han til Italien. Herfra vendte han nogle Aar senere tilbage, men Politiet fulgt Fartern af ham, og sammen med en Detektiv flygdede han da op i de Schlesiske Bjerge, hvor de to Kammerater samlede en hel Roverbande om sig.

Deres Specialitet var at oversætte eige Bonder og Bonderkoner, naar de vendte hjem fra Marked. Det hældedes dem lange at undgaa Politiet, men tilhjælp indsaade, at de vilde blive grebne. Da ful May en lgs Idé. Blandt hans Oplag i Roverhulen var der ogsaa en Gangels-bejent-uniform, som han havde trukket af et af sine Øre. Den tog han paa, bandt sin Kammerats Hænder og førte ham igennem Soldatenes Ring, idet han sagde: Se nu at sange de andres af Banden!

Senere blev han dog nappet og maatte mange Aar i Tugthuset.

I sine Rejseberetninger fortæller han jo, at han har set alt hele Verden rundt. Leibus har dokumenteret, at udover den forenkalte Affæller til Italien, har Karl May indtil Aaret 1900 ikke været udenfor Tysklands Grænser. Alle hans Eventyr er inviteret, sammenhængende Gods fra stemmede Boger.

Ved Siden af sin Romanhistorie har denne syv. Rover og Tugthusfange, i hvis slotslignende Villa alle Dresdens Beromtheder flossedes, og hvor Kongen var en daglig Gast, ikke alene været en flittig Medarbejder ved Kaliskernes hellige Skrifter, men forsatet Dynger af tilberige og usadelige Skrifter, der spredtes over Thysland og Frankrig under et opdigtet Forfattersnavn.

Det er Karl Mays store Livs-Eventyr, det eneste sande Karl Mays Eventyr.

S. 2